

โทษจำคุก

โทษจำคุก เป็นโทษที่แพร่หลายที่สุด และยอมรับกันโดยทั่วไปว่าเป็นโทษที่ควรจะมีอยู่⁹ เพราะโทษจำคุกนั้นทำให้ผู้ต้องโทษมีโอกาสที่จะกลับตนเป็นพลเมืองดีได้ และเมื่อต้องโทษอยู่ในเรือนจำตัวนักโทษเองก็อาจได้รับการอบรมที่ดี ได้รับการฝึกอาชีพ อาจทำให้ผู้ต้องโทษได้เห็นคุณค่าของอิสรภาพ ทำให้หวาดหวั่นในอันที่จะกระทำความผิดแล้วต้องกลับมาถูกจองจำอีก ทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับสภาพความเป็นจริงของ เรือนจำและผู้ต้องโทษแต่ละรายไป

การกำหนดโทษจำคุก

โทษจำคุกนั้นแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ โทษจำคุกโดยกำหนดปริมาณโทษเป็นจำนวนปี กล่าวคือจำคุกกี่ปีซึ่งอย่างสูงสุดก็คือจำคุก 20 ปี ประเภทหนึ่ง กับจำคุกตลอดชีวิตอีกประเภทหนึ่ง ส่วนการจำคุกที่มีปริมาณเป็นตัวเลขที่มีระยะยาวกว่า 20 ปีนั้นเช่น 50 ปี 100 ปีนั้น เป็นกรณีที่ลงโทษเรียงกระทรวงความผิด หรือในกรณีที่มีการเพิ่มโทษลดโทษ เช่น การเพิ่มโทษตามมาตรา 51 หรือการลดโทษตามมาตรา 53 เมื่อจะมีการลดโทษเพิ่มโทษ จากโทษจำคุกตลอดชีวิต ให้เปลี่ยนโทษจำคุกตลอดชีวิตเป็นโทษจำคุก 50 ปีเสียก่อน แล้วจึงขวกลบตัวเลขที่จะเพิ่มจะลดนั้นต่อไปได้

---

⁹ นพพร โพธิ์รังสิยาการ, อ้างแล้ว, หน้า ๑๓๙ - ๑๔๑.

โดยทั่วไปแล้วโทษจำคุกมักจะมีโทษปรับตามมาด้วยเสมอ กล่าวคือ กฎหมายจะวางโทษไว้เช่น จำคุกและปรับ หรือจำคุกหรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ ซึ่งผลึกในการกำหนดโทษเรื่องนี้ควรแบ่งให้ชัดเจนดังนี้

1. โทษจำคุกและปรับ กรณีนี้ศาลจะแต่โทษจำคุกอย่างเดียวก็ได้ ดังที่มาตรา 20 บัญญัติว่า บรรดาความผิดที่กฎหมายกำหนดให้ลงโทษทั้งจำคุกและปรับด้วยกันนั้น ถ้าศาลเห็นสมควรจะลงแต่โทษจำคุกก็ได้

กรณีดังกล่าวนี้เป็นเรื่องที่ว่า ศาลเห็นสมควร คือจะทำก็ได้ไม่ทำก็ได้ แต่ถ้าเป็นกรณีทำความคิดอีก และมีกฎหมายกำหนดไว้ในลักษณะเป็นควรเพิ่มโทษ ศาลจะต้องลงโทษทั้งจำคุกและปรับ¹⁰

ลงโทษจำคุกอย่างเดียวตามมาตรา 20 นี้ไม่ได้ เช่น ภายใน 3 ปี ได้กระทำผิดอีกตามพระราชบัญญัติการพนัน ซึ่งพระราชบัญญัติดังกล่าวกำหนดให้ลงโทษทั้งจำคุกและปรับ ศาลจะลงโทษแต่จำคุกอย่างเดียวไม่ได้ (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 635/2491) หรือพระราชบัญญัติฉ้อโกงไว้ว่า ถ้ากระทำผิดอีกภายในเวลา 3 ปีให้ศาลลงโทษทั้งจำคุกและปรับดังนี้ ศาลจะลงแต่โทษจำคุกอย่างเดียวไม่ปรับด้วยไม่ได้ (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1974/ 2494)

ส่วนบางเหตุบางเรื่องอาจลดโทษจำคุกเสียได้นั้นขอให้นักศึกษาได้ศึกษาจากสารบรรณาย เรื่องการเพิ่มโทษลดโทษโดยตรง (มาตรา 55)

2. โทษจำคุกหรือปรับหรือทั้งจำทั้งปรับ กรณีเช่นนี้ศาลจะลงโทษสถานใดสถานหนึ่งแต่เพียงสถานเดียวก็ได้ กล่าวคือ

10 เช่นตามพ.ร.บ.ฝิ่น. พ.ศ. ๒๔๗๒ มาตรา ๖๘ (๑) เป็นต้น.

ศาลจะลงโทษจำคุกแต่เพียงอย่างเดียว หรือลงโทษปรับแต่เพียงอย่างเดียว เดียวกัน หรือแม้ศาลจะลงโทษทั้งสองประการ เลขที่เดียวคือจำคุกแล้วปรับด้วยก็ได้

ระยะเวลาจำคุก

ในการคำนวณระยะเวลาจำคุกนั้นมีหลักดังนี้

(มาตรา 21)

1. โทษนับวันเริ่มจำคุกรวมคำนวณเข้าด้วย และโทษนับเป็นหนึ่งวันเต็มโดยไม่ต้องคำนึงถึงจำนวนชั่วโมง¹¹ การคำนวณในกรณีนี้เป็นการศึกษาหาว่าการเริ่มนับวันจำคุกจะเริ่มอย่างไร โดยกฎหมายกำหนดเสีย เลขวันนับเป็นหนึ่งวันเต็ม ไม่ว่าจะเริ่มจำคุกจะเริ่มที่เวลาเท่าใดก็ตาม เช่น ศาลพิพากษาให้จำคุกเมื่อเวลา 15.00 น. ออกหมายจำคุกและตัวจำเลยไปถึงคุกเมื่อเวลา 19.00 น. ดังนั้นโทษนับเป็นหนึ่งวันเต็มทันที ต่างกับการนับวันตามเวลามาตรา 158¹² ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งตามมาตราดังกล่าวมิโทษนับวันแรกคำนวณเข้าไปด้วย

2. กำหนดเป็นเดือนโทษนับสามสิบวันเป็นหนึ่งเดือน กำหนดเป็นปีให้คำนวณตามปฏิทินในราชการ¹³ ในการคำนวณตามวรรค 2 ของมาตรา 21 นี้ เป็นการคำนวณเฉพาะระยะเวลาจำคุกเท่านั้น จะนำไปคำนวณในเรื่องอายุความฟ้องร้องหรืออายุความร้องทุกข์ไม่ได้ (ศาลพิพากษาฎีกาที่ 198 - 199/2508)

11 มาตรา ๒๑ วรรคแรก.

12 ถ้าระยะเวลานับเป็นวันก็ตี สัปดาห์ก็ตี เดือนหรือบก็ตี ทานมิโทษนับวันแรกแห่งระยะเวลา นั้นรวมคำนวณเข้าด้วย เว้นแต่จะ เริ่มการในวันนั้น เองตั้งแต่เวลาอัน เป็นกำหนด เริ่มทำการงานกันตามประเพณี .

13 มาตรา ๒๑ วรรคสอง.

การคำนวณระยะเวลาจำคุกที่กำหนด เป็น เดือนนั้นถือกำหนด ว่า 30 วัน เป็นหนึ่ง เดือน เสมอไป ไม่ต้องคำนึงว่า เดือนตามปฏิทิน จะมีกี่วันก็ตาม ซึ่งการคำนวณดังกล่าวนี้หากถือตามเดือนในปฏิทินแล้ว ก็จะทำให้ช้อย่างชากได้ เช่น จำคุก 3 เดือน เริ่มในวันที่ 1 มีนาคม ครบกำหนดวันที่ 31 พฤษภาคม หากนับเป็นวันแล้วจะ เห็นว่ามีจำนวน ถึง 92 วัน แต่ถ้านับเดือนละ 30 วัน เสมอกันไปแล้ว 3 เดือนก็มี เพียง 90 วัน เท่านั้น กรณีเช่นเดียวกันนี้ยังจะ เห็นได้ชัดยิ่งขึ้นว่า ถ้า จำคุก 1 ปี กับ 12 เดือนจะมีข้อแตกต่างกันมาก เพราะปีหนึ่งมี 365 หรือ 366 วัน แต่ถ้า 12 เดือนโดยนับ 30 วัน เป็นหนึ่ง เดือน แล้ว 12 เดือนจะมีเพียง 360 วัน เท่านั้น

ดังนั้น การคำนวณระยะเวลาจำคุกเป็นเดือนนี้แม้จะเป็น กรณีเพิ่มโทษหรือกรณีลงโทษเรียงกระทง ก็จำต้องคงการนับเป็น เดือนหรือปีไว้ให้คงที่ กล่าวคือ ถ้าวางโทษเป็นเดือน เช่น 8 เดือน แม้เพิ่มโทษอีกทั้งหนึ่งก็ต้องเป็น 12 เดือน มิใช่หนึ่งปี เพราะจะทำให้จำเลย เสียเปรียบและ เสียหายแก่ เสรีภาพของเขา

ส่วนการคำนวณระยะเวลาจำคุกซึ่งกำหนด เป็นปีนั้นไม่มี ปัญหาแต่อย่างใด กล่าวคือคิดคำนวณตามปฏิทินราชการไปได้เลย เช่น จำคุกวันที่ 1 กุมภาพันธ์ จำคุก 1 ปี ก็ครบกำหนดวันที่ 31 มกราคม เป็นต้น

3. เมื่อผู้ต้องคำพิพากษาจำคุกครบกำหนดแล้วให้ปล่อยตัว ในวันถัดจากวันที่ครบกำหนด¹⁴ การปล่อยตัวผู้ต้องคำพิพากษาให้จำคุกนี้กฎหมายเพียงแต่บัญญัติว่าให้ปล่อยตัวในวันรุ่งขึ้นของวันที่ครบกำหนด เช่น จำคุก 20 วัน นับแต่วันที่ 1 มีนาคมครบกำหนด

¹⁴ มาตรา ๒๑ วรรคสาม.

วันที่ 20 มีนาคม วันที่ 21 มีนาคมคือวันที่ต้องปล่อยตัว ถ้าจำคุก
หนึ่งเดือน วันที่ 1 มีนาคม ครบกำหนดวันที่ 30 มีนาคม ปล่อย
ตัวคือวันที่ 31 มีนาคม จำคุก 1 ปีวันที่ 1 พฤษภาคม 2521 ครบ
กำหนดวันที่ 30 เมษายน 2522 ปล่อยตัวคือวันที่ 1 พฤษภาคม
2522

การ เริ่มระยะ เวลา ลงโทษ จำคุก และการ หักวัน ถูกคุมขัง

การ เริ่มระยะ เวลา ลงโทษ จำคุก นี้ เป็นผล จากที่ กฎหมาย บัญญัติ
ไว้ใน มาตรา 22 กล่าวคือ ให้ เริ่มนับ หรือ ลงโทษ จำคุก ตั้งแต่วันที่ มีคำ
พิพากษา ซึ่ง เมื่อ เริ่มนับ วันใด ก็ ใช้วิธี คำนวณ ดังที่ บัญญัติ ไว้ ใน มาตรา
21 นั้น ได้ทันที

ปัญหา มีอยู่ ว่า การ คำนวณ คดีอาชญา นั้น เมื่อ ผู้ใด ถูกกล่าวหา ว่า
กระทำความผิด อาจ มีการ ควบคุม ตัว ไว้ ใน ระหว่าง สอบสวน และ เมื่อ
ถูกฟ้องร้อง ยัง ศาล ก็ ต้อง ถูก ควบคุม ตัว ไว้ ใน ระหว่าง พิจารณา คดี
การ ที่ ถูก ควบคุม ตัว ดังกล่าว เป็นการ ทำให้ หมด อิสรภาพ เช่น เดียวกัน
กับการ จำคุก จึง น่า จะ นับ วัน จำคุก เริ่ม ตั้งแต่วันที่ ถูก ควบคุม ตัว หรือ
ในกรณีที่ ถูก จำคุก อยู่ ใน คดี อื่น เมื่อ ศาล พิพากษา จำคุก ใน คดี ใหม่ ปัญหา
จึง ตามมา ว่า จะ หัก วันที่ ถูก ควบคุม ตัว หรือ ใน วันที่ ถูก ควบคุม ขัง ใน
ระหว่าง การ คำนวณ คดี ได้ เพียง ใด หรือ ไม่

เรื่อง การ หัก จำนวน วัน ควบคุม ตัว ออกจาก จำนวน วันที่ ถูก จำคุก
นี้ ได้ มี หลักเกณฑ์ ที่ บัญญัติ ไว้ ใน มาตรา 22 ซึ่ง สรุป เป็น ข้อ ๆ ได้ ดังนี้

1. โทษจำคุกให้เริ่มแต่วันมีคำพิพากษา วันที่ศาลมีคำพิพากษานั้นหมายถึงวันที่ศาลได้อ่านคำพิพากษาโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว กล่าวคือ อาจเป็นกรณีที่ศาลได้อ่านคำพิพากษาด่อนำจำเลยแล้วหรือในกรณีที่จำเลยหลบหนีและไม่อาจนำตัวมาศาลได้ภายในเงื่อนไขของกฎหมาย (วิธีพิจารณาความอาชญา มาตรา 182)¹⁵ ศาลก็อ่านคำพิพากษาลับหลังจำเลยได้โดยถือว่าโจทก์จำเลยได้ฟังคำพิพากษานั้นโดยถูกต้องแล้ว และคำพิพากษาดังกล่าวนี้ไม่จำเป็นต้องคำนึงว่าเป็นคำพิพากษาของศาลใด กล่าวคือแม้เป็นคำพิพากษาของศาลชั้นต้นแล้ว แม้จะอยู่ในระหว่างอุทธรณ์ฎีกาก็ตาม ก็เริ่มนับวันจำคุกได้เลขที่เดียว ไม่จำต้องรอให้คดีถึงที่สุด

อย่างไรก็ตาม ผู้ศึกษาควรตั้งข้อสงสัย เกิดไว้ด้วยว่า ในกรณีที่ศาลอ่านคำพิพากษาลับหลังจำเลยโดยชอบแล้วนั้น โดยข้อเท็จจริงแล้วย่อมไม่มีตัวจำเลยที่จะนำไปจำคุกตามคำพิพากษาได้ การเริ่มนับวันจำคุกจึงไม่อาจมีได้ในกรณีนี้ ส่วนผลของการหลบหนีหรือไม่ได้รับโทษนั้นต้องพิจารณาจากอายุความล่วงเลยการลงโทษโดยเฉพาะกรณีไป

2. ถ้าผู้ต้องคำพิพากษาถูกคุมขังอยู่ก่อนศาลพิพากษาให้หักจำนวนวันที่ถูกคุมขังออกจากระยะเวลาจำคุกตามคำพิพากษา ในการดำเนินคดีอาชญาอันโดยทั่วไปแล้วหากผู้ต้องหาหรือจำเลยมิได้รับการปล่อยชั่วคราวในระหว่างการสอบสวนหรือระหว่างการพิจารณาแล้ว ก็จะถูกคุมตัวไว้จนกว่าจะทราบผลคดี แล้วแต่ว่าคดีนั้นอยู่ในระหว่างการสอบสวนหรือในระหว่างการพิจารณาคดี

¹⁵ การอ่านคำพิพากษานั้นโดยหลักแล้วต้องอ่านต่อหน้าโจทก์จำเลยแต่ในกรณีที่โจทก์ไม่มาศาล จะอ่านแต่ต่อหน้าจำเลยก็ได้ ถ้าจำเลยไม่มาให้หรือการอ่านไว้ก่อน และถ้าสงสัยว่าจำเลยหลบหนีศาลจะออกหมายจับและถ้าออกหมายจับแล้วภายในหนึ่งเดือนไปไม่ได้ ตัวจำเลยมาศาล ศาลจะอ่านคำพิพากษาลับหลังจำเลยได้.

การคุมขังในที่นี้หมายความว่า คุมตัว ควบคุม ขัง กักขัง หรือจำคุก (มาตรา 1(12)) ซึ่งหมายถึงการควบคุมตัวหรือกักขัง ผู้ถูกกล่าวหาโดยเจ้าพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจในระหว่าง การสืบสวนสอบสวน หรือการกักขังจำเลยหรือผู้ต้องหาโดยศาล (มาตรา 2(21) และมาตรา 2(22) ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา) และข้อสำคัญที่สุดที่จะต้องคำนึงถึง เสมอก็คือการกักขัง หรือควบคุมตัวที่อยู่ในความหมายของมาตรานี้จะต้อง เป็นกรณีที่ควบคุมตัวในคดีที่พิพากษานั้นโดยเฉพาะ จะนำวันควบคุมตัวในคดีอื่นมาใช้ ไม่ได้ เช่น ศาลพิพากษาจำคุกในคดีที่จำเลยต้องขัง ในคดีนั้นตลอดมา ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ก่อนศาลพิพากษาคดีดังกล่าวนั้นจำเลยถูกศาล พิพากษาจำคุกในคดีอีกคดีหนึ่งซึ่ง เป็นขณะ เดียวกันกับที่อยู่ในระหว่าง ที่ถูกกักขัง ในคดีนั้น ศาลจะหักวันต้องขังในคดีนี้ให้ตั้งแต่แรกที่ต้องขัง มา แต่จะหักวันที่ถูกจำคุกในคดีที่พิพากษาอีกคดีหนึ่งในระหว่างที่ถูก กักขังอยู่นั้นไม่ได้ (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2271/2516)

การควบคุมตัวตามกฎหมายอื่นหรือวิธีอื่นนั้น เช่น การควบคุม ในสถานพินิจคุ้มครอง เด็กตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีเด็ก และเยาวชนมาตรา 27 ก็ถือเป็นการควบคุมหรือคุมขังตามความ หมายของมาตรานี้ด้วยหรือเมื่อจำเลยถูกควบคุมตัว 30 วัน ฐาน เป็นบุคคลอันธพาลนั้น ก็เนื่องจากถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดกฎหมาย เช่น ลักทรัพย์ หรือรับของโจร เป็นต้น ก็ชอบที่จะหักวันที่ถูกคุมขัง ฐาน เป็นบุคคลอันธพาลนั้นออกจากกำหนดโทษตามคำพิพากษาให้จำเลย (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 213/2508)

3. ถ้าศาลไม่หักวันที่ถูกคุมขังก่อนศาลพิพากษาให้ค่าตอบแทน
พิพากษาโดยกล่าวไว้เป็นอย่างอื่น กรณีเช่นนี้ควรแยกออกเป็นดังนี้

ก. การนับโทษต่อจากคดีอื่น หมายความว่า ในกรณีที่ศาล
มีคำพิพากษาในคดีหนึ่ง โดยศาลพิพากษาคดีเรื่องก่อนแล้วพิพากษา
คดีเรื่องหลัง (คำพิพากษาฎีกาที่ 1330/2500)¹⁶ หรือในกรณีที่ให้
เริ่มนับโทษจำคุกในคดีหลังต่อจากการคุมขังในคดีก่อนสิ้นสุดลงแล้ว
ศาลจะต้องกล่าวไปในคำพิพากษาให้ชัดเจนว่าการนับโทษเริ่มตั้งแต่วันที่
วันใดอย่างไร ทั้งเป็นดุลยพินิจที่ศาลจะนับโทษต่อจากคดีอื่นว่าจะนับ
โทษหรือไม่ เพราะการนับโทษต่อจากคดีอื่น เป็นอำนาจศาลที่จะสั่ง
ให้ลงโทษจำคุกในคดีหนึ่ง ๆ เริ่มนับแต่วันใดได้ตามที่กฎหมายให้
อำนาจไว้ เช่น การนับโทษจำคุกตั้งแต่เมื่อใดนั้นเป็นดุลยพินิจของ
ศาล การจะให้โทษต่อจากคดีเรื่องอื่นหรือไม่ก็เป็นดุลยพินิจของ
ศาล เช่นเดียวกัน หากปรากฏว่าจำเลยได้รับโทษจำคุกในคดีอื่นตลอด
ชีวิตอยู่แล้ว โดยปกติไม่มีเหตุพิเศษอื่นใด ศาลไม่นับโทษต่อให้
(คำพิพากษาฎีกาที่ 281/2505)¹⁷ แม้คดีที่โจทก์ขอให้นับต่อศาลจะ
พิพากษาลงโทษจำคุกตลอดชีวิตแล้ว ศาลก็อาจสั่งให้นับโทษจำคุก
ต่อจากโทษในคดีนั้นได้ (คำพิพากษาฎีกาที่ 2229/2517)

ผลของการที่ศาลไม่นับโทษต่อจากคดีอื่นให้ นั้นเป็นคุณแก่
จำเลยเป็นอันมาก เพราะถ้าไม่นับโทษต่อจากคดีอื่นแล้วก็เท่ากับว่า
เริ่มนับวันจำคุกไปพร้อม ๆ กัน เช่น ถูกจำคุก 20 ปีในคดีหนึ่ง และ
ในขณะที่เดียวกันถูกจำคุก 15 ปีอีกคดีหนึ่ง ถ้านับโทษต่อกันก็เท่ากับ
ว่าต้องจำคุก 35 ปี แต่ถ้าไม่นับโทษต่อกันแล้วโดยเริ่มพร้อมกันในที่
สุดจำเลยจำคุกในทั้งสองคดีจริง ๆ เพียง 20 ปีเท่านั้น

16 พนักงานอัยการ โจทก์, นายมานพ ศิริธรรม จำเลย.

17 ประชุมใหญ่.

ข. ศาลพิพากษาโทษคดีเพียงคดีเดียวแต่มีโทษทัณฑ์วันคุมขัง
กรณี เช่นนี้ศาลต้องกล่าวไว้เป็นอย่างอื่น เช่น กล่าวว่าจะไม่ทัณฑ์วัน
คุมตัวให้ ให้อำนาจในศาลพิพากษา กล่าวคือหลักเดิมที่ว่า ศาลจะ
ทัณฑ์วันคุมขังออกจากวันจำคุกนั้น หากศาลเห็นว่าไม่สมควรทัณฑ์
ข่มขู่ได้ ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงมาตรา 22 วรรค 2 ไว้เสมอว่า
ในกรณีที่ศาลพิพากษากฎาวไว้เป็นอย่างอื่น (ไม่ทัณฑ์วันคุมขังหรือไม่จับ
โทษหรือไม่จับโทษต่อจากคดีอื่น) โทษจำคุกตามคำพิพากษาเมื่อรวม
จำนวนวันที่ถูกคุมขังก่อนศาลพิพากษาในคดีเรื่องนั้นเข้าด้วยแล้วต้อง
ไม่เกินอัตราโทษที่ส่งลงกฎหมายที่กำหนดไว้ สำหรับความผิดที่ได้
กระทำลงนั้น ทั้งนี้ไม่เป็นการกระทบกระเทือนบทบัญญัติมาตรา 91
กล่าวคือ ถ้าศาลไม่ทัณฑ์วันคุมขังก่อนพิพากษาคดีนั้นให้แล้วโทษที่ศาล
ลงโทษจำคุกแก่จำเลยนั้น เมื่อนับรวมกันกับวันคุมขังก่อนพิพากษาคดี
ไม่เกินหรือมากไปกว่าอัตราโทษชั้นสูงสำหรับความผิดนั้น เช่น จำเลย
กระทำผิดตามมาตรา 345¹⁸ ซึ่งมีระวางโทษจำคุกไม่เกินสาม
เดือนหรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งปรับทั้งจำ ดังนี้ ถ้าจำเลย
ถูกควบคุมตัวในระหว่างพิจารณามาแล้ว 2 เดือนก่อนศาลพิพากษา
และในคดีนั้นศาลกำหนดโทษที่จะลงแก่จำเลยโดยให้จำคุก 2 เดือน
ดังนี้ศาลจะไม่ทัณฑ์วันถูกควบคุมตัวก่อนศาลพิพากษาโดยให้ปรับโทษตั้งแต่วันที่
ศาลพิพากษาไม่ได้ เพราะเมื่อนับวันถูกคุมขังก่อนศาลพิพากษากับ
โทษที่ลงแล้วรวมกันได้ถึง 4 เดือน เกินกว่าอัตราโทษชั้นสูงของ
กฎหมายที่กำหนดไว้ 3 เดือน

เป็นที่น่าสังเกตว่า ในทางปฏิบัติแล้วศาลจะทัณฑ์วันคุมขังก่อน
ศาลพิพากษาให้จำเลยตามมาตรา 22 วรรคแรกเสมอ

18 สิ่งอาหาร ชื่ออาหาร เครื่องดื่มหรือพักในโรงแรมโดยไม่จ่ายเงิน.

หลักใหญ่ในเรื่องการหักวันคุ้มครองออกจากวันจำคุกนั้นก็คือ คำล่จะต้องกล่าวไว้ในคำพิพากษาให้ชัดเจน ในกรณีที่ศาลจะไม่หักวันคุ้มครองก่อนคำพิพากษาให้จำเลย

บทที่ 3

โทษกักขัง

โทษกักขังนี้เป็นโทษที่บัญญัติขึ้นมาใหม่ กล่าวคือ เมื่อก่อนใช้ประมวลกฎหมายอาญาซึ่งใช้กฎหมายลักษณะอาญานั้นไม่ได้มีบัญญัติโทษชนิดนี้ขึ้นแต่ประการใด โทษกักขังนี้โดยบทบัญญัติในภาคความผิดแล้ว ก็ได้บัญญัติไว้ในความผิดฐานใดเลย เมื่อดูจากบทบัญญัติความผิดทางอาญาไม่ว่าฐานใด จะพบว่ากฎหมายมิได้ระวางโทษกักขังไว้โดยเจตนะเหมือนโทษอย่างอื่น

โทษกักขังนี้เป็นโทษซึ่งใช้สำหรับการ เปลี่ยนโทษจำคุกระยะสั้นคือจำคุกไม่เกิน 3 เดือน มาเป็นกักขังไม่เกิน 3 เดือน เพราะการจำคุกระยะสั้นนั้นโดยข้อเท็จจริงหรือความเป็นจริงแล้วมีผลร้ายต่อผู้ได้รับโทษ กล่าวคือ บุคคลซึ่งมีเคยได้รับโทษจำคุกต้องกลายเป็นคนซุก ต้องไปปะปนกับนักโทษซึ่งกระทำความผิดในฐานความผิดที่ร้ายแรง อาจได้รับถ่ายทอดนิสัยและวิธีการชั่วร้ายต่าง ๆ อันอาจทำให้ผู้ต้องโทษระยะสั้นเป็นคนไม่ดีไปในที่สุดได้ ทั้งรัฐยังจะต้อง